«Μυλλόρδε καὶ Σωτήρα μου, ἀγάλλεσθε καὶ χαίρετε... ὁ Βασιλεὺς βασιλικὰ 'στοὺς Ζακυνθίους φέρεται. "Οπου πατεῖ τὸ πόδι του χαρὰ γιὰ τὸν καθένα καὶ μοναχὰ των κτίζονται καλύβια γκρεμισμένα, ζεσταίνουν δὲ τὰ λόγια του πολλοὺς ξεγυμνωμένους κι' ἴσως κανεὶς ν' ἀναστηθῇ κι' ἀπὸ τοὺς σκοτωμένους. Δὲν βρίσκω μέρος νὰ σταθῶ καὶ μιὰ γωνιὰ νὰ κάτσω, ὁ κόσμος 'ξεπατώθηκε μὲ τοῦ σεισμοῦ τῆς λύσσαις, γυρίζει κι' ἡ Βασίλισσα μὲ τῆς γυναῖκες μπράτσο καὶ λέγει γιὰ παρηγοριὰ πῶς ὅλαις εἶναι ἴσαις, πῶς καθεμιὰ Ζακυνθινή, ποῦ συνδρομὴν προσμένει, εἶναι σχεδὸν Βασίλισσα γυμνὴ καὶ πεινασμένη, κι' ἐκείναις ἡ κακόμοιραις ἀκοῦν αὐτὰ τὰ λόγια καὶ λένε 'στὴν Βασίλισσα «μὰ εἶσαι μία τζόγια».

—

Κι' ὁ προσφιλὴς Διάδοχος τοὺς πάντας ἐνθαρρύνει κι' ὡς ἀληθῶς φιλάνθρωπος τοὺς προῦχονταις προτρέπει δικαία τῶν βοηθειῶν διανομὴ νὰ γίνῃ, μὰ δίχως νὰ πειραξουνε καὶ τὴν 'δική του τσέπη. Τὸν κόσμον συνεκίνησε τοιαύτη προτροπὴ καὶ κάθε Νιόνιος 'φώναξε «χαρὰ 'στὸν τσελεπῆ», καὶ δάκρυα 'ξεχείλισαν καθὼς τὸν 'Ιορδάνη κι' ἐγὼ τὸν εὐχαρίστησα μὲ γλῶσσα σὰν ροδάνι.

—

Ὁ Πρίγκηψ ὁ Νικόλαος, ὡς πάντοτε γλυκύς, φωτογραφεῖ διάφορα κατεστραμμένα μέρη καὶ κάνει πρόβαις τακτικαῖς τῆς φωτογραφικῆς καὶ δι' αὐτὸ ἡ Ζάκυνθος σᾶς βεβαιῶ πῶς χαίρει, καθόσον ἔχει τὴν τιμήν, πρὶν ἐκ σεισμὸν χαθῇ, ἀπὸ τοιοῦτον Πρίγκηπα νὰ φωτογραφηθῇ.

—

Μ' ἕνα σεισμὸ 'νομίσαμε πῶς ὅλ' ἡ νῆσος πέφτει καὶ σ' ἕνα μέρος 'πήγαμε, ὁποῦ καλεῖται Πίσσα, πηγάζει δὲ πετρέλαιον καὶ νάφθα, ἤγουν νέφτι. κι' ἐκεῖ τραπέζι 'στρώσαμε... ψυχή μου 'στὰ Πατήσα! 'Στοῦ πετρελαίου τὴν πηγὴν μὲ θλίψιν ἐκαθίσαμεν κι' ὀγρήγορα μὲ τοὺς ἀτμοὺς τῆς νάφθας ἐμεθύσαμεν, σεισμὸν δ' ἐξαίφνης ἤκουσα βαρὺν καὶ φρικαλέον, ἐνῷ δ' ἡ γῆ ἐστέναξε μ' ὑποχθονίους ρόγχους ἤπιαμε κατραμόνερο μετὰ τῶν Βασιλέων, ποῦνται πολὺ ὠφέλιμον πρὸ πάντων εἰς τοὺς βρόγχους. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος, ποῦ 'στὴν παθοῦσαν γῆν ἀφθόνως διεσκόρπισε τὸν οἶκτον καὶ τὸ ἔλεος, τοῦ πετρελαίου θεωρῶν τὴν ρέουσαν πηγὴν προέπιεν ὑπὲρ ὑμῶν, ποῦ λέγεσθε Πετρέλαιος. Ἀλλὰ κι' ἐμεῖς ροφήσαντες τὸ νέκταρ τὸ οὐράνιον ηὐχήθημεν ἀπὸ ψυχῆς διὰ τὸ νέον δάνειον, κι' ἀπὸ μπελάδες κουπονῶν ὀγρήγορα νὰ λείψετε, μὲ νέφτι δὲ τὰ πισινὰ τῶν δανειστῶν ν' ἀλείψετε γιὰ νὰ ἔλθουν μὲ τὰ τέσσερα νὰ σᾶς εὑροῦν μονάχοι, κι' ἐμεῖς σὰν "Ελληνες σωστοὶ καὶ Μαραθωνομάχοι καὶ πάλιν ὡς καὶ πρότερον τὰ δανεικὰ νὰ φαμε τοῦ κάθε μπέστιμ δανειστοῦ, τοῦ καθενὸς ἰνφάμε.

—

Κι' ἡ σκληροτέρα, Πρόεδρε, μαλάσσεται καρδία... κλαῖνε παιδιὰ τριγύρω μας κι' ὁ Βασιλεὺς πονῶν ἄφετε, λέγει, πρὸς ἐμὲ νὰ ἔλθουν τὰ παιδία κι' ἡ Βασιλεία δι' αὐτὰ ἐστὶ τῶν οὐρανῶν... ἀπὸ νηπίων στόματα θὰ καταρτίσω αἶνον καὶ παρ' αὐτῶν θ' ἀξιωθῶ εὐλογιῶν κι' ἐπαίνων».

Κι' ἐγώ, ἂν κι' εἶχα κυλισθῇ 'στῆς νάφθας τὴν κραιπάλη ἐκ συγκινήσεως σφοδρᾶς ἐδάκρυσα καὶ πάλιν.

—

Μυλλόρδε μου, Σωτήρα μου, καὶ Κόντε-Ρεπανάκια, δύο γερὰ δὲν ἔμειναν 'στὴ Ζάκυνθο τσανάκια, κι' ἐγὼ μὲ λόγια μοναχὰ τοὺς ἐνδεεῖς ἐνδύω καὶ πλῆθος πέριξ τῆς Αὐλῆς λιμῶττον συνωστίζεται, ἀτμὸς ἀνέθορε πυκνός, ἡ γῆ ἐσχίσθ' εἰς δύο, κι' Ἡραίστειον, ὡς λέγεται, 'στὴν νῆσον σχηματίζεται. Κι' ὁ Λούντζης, ὁποῦ Δήμαρχος δὲν ἔγινε χαράμι, ἀνασκαφὴν ὑπόγειον προτίθεται νὰ κάμῃ μήπως καὶ τὸ Ἡραίστειον αὐτὸ ἀνακαλύψῃ καὶ τῶν σεισμῶν ἡ ἀφορμὴ διὰ παντὸς ἐκλείψῃ.

—

Ὁ Θεοτόκης μὲ σεισμοὺς καθόλου δὲν ξιππάζεται καὶ ταπεινῶς, Πρωθυπουργέ, τὸ χέρι σας ἀσπάζεται, ἀλλ' ὅμως σφίγγεται πολὺ κι' αὐτὸς νὰ ἐπιστρέψῃ κι' ἴσως προφθάσῃ 'στὸν χορὸ τῆς Κόζεκ νὰ χορέψῃ. Ἐμβρόντητος κατέπεσα 'στὸ καταφλέγον χῶμα ὅταν ἐσχάτως ἔμαθα πῶς κι' ὁ σὶρ Λὸ ἀκόμα πρὸς χάριν τῶν Ζακυνθινῶν προμελετᾷ κι' ἐκεῖνος εἰς τοῦ Συγγροῦ τὸ θέατρον νὰ 'βγῇ σὰν θεατρῖνος. Τοῦ Λόου τὸ διάβημα καλὸν καθεὶς τὸ κρίνει... κι' οἱ ἐλεγκταὶ κατήντησαν μαζί μας θεατρῖνοι, κι' ἐδῶ, ποῦ Λόρδος τζέντλεμαν τὸν ταμπουρᾶ βαρεῖ, χάνουν τὴν σοβαρότητα κι' Ἐγγλέζοι σοβαροί. Θὰ σπεύσω 'στὴν πρωτεύουσαν κι' ἐγὼ νὰ τὸν ἀκούσω, ἂν ὅμως 'πῇ 'στὸ θέατρο ἡ φτώχια πῶς μᾶς πνίγει, εἶμ' ἕτοιμος τὸ σοῖ του πατόκορφα νὰ λύσω καὶ δίχως ναῦλο μὲ τὸν Ροῦ διὰ νυκτὸς θὰ φύγῃ. Εἰπέτε σᾶς παρακαλῶ 'στὸν Λόου νὰ προσέξῃ γιὰ κρίσεις κι' οἰκονομικὰ μὴ ξεστομίσῃ λέξι κι' ἀπὸ σκηνῆς τὴν πίστιν μας μηδὲ μικρὸν νὰ βλάψῃ, ἀλλοῖως ὁ ἰνφαμόκορμος πικρότατα θὰ κλάψῃ.

—

Καὶ τώρα ποῦ μὲ τὴν Αὐλὴν τὸ χρέος μου ἐπλήρωσα τὰ τῆς Ζακύνθου πράγματα πρεπόντως διευθύνας, κι' ἐγὼ μὲ νέφτι τσουγτερὸ τὰ 'πίσω μου ἐπύρωσα κι' ἐπῆρα δρόμο δυνατὸ γιὰ τὰς κλειναὶς 'Αθήνας. 'Εσύστησα θερμότατα πρὸς ὅσους κι' ἂν γνωρίζω νὰ στείλουν ἓν τοὐλάχιστον 'στοὺς Ζακυνθίους χράμι, καὶ πάλιν 'στὰ λημέρια μου φαμελικῶς γυρίζω καὶ φέρνω γιὰ τὰ μούτσουνα τῶν Βουλευτῶν κατράμι.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Μεγάλη Ἑταιρία τῶν γενικῶν Ἀσφαλειῶν, κληθεῖσα ΕΘΝΙΚΗ, καὶ ὅσους φλέγει ἀληθῶς θερμὴ φιλοπατρία ἂς τρέξουν ὅσον τάχιον ν' ἀσφαλισθοῦν ἐκεῖ. Ἡ καθεμία Τράπεζα εἰς ταύτην ἔχει μέρος καὶ μέτοχοι καὶ ἰδρυταὶ οἱ πρῶτοι παραδοῦχοι, κι' ἂς σπεύσῃ πρὸς ἀσφάλειαν 'στὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ἐγκαίρω κι' ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔβαλε 'στὰ πόδια του τσαροῦχι. Ἀσφάλεια κατὰ πυρός, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν παντοίων συμφορῶν, ὁποῦ γεννᾷ ἡ πλάσις, ἀσφάλειες εἰς ζαφνικὰ κι' ἀπρόοπτα συμβάντα, ἀσφάλειά 'στὸ εἶναι σας, εἰς τὴν ζωήν, εἰς πάντα. Ἀσφάλεια δι' ὅλα σας ἡ ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει . . . ὁδὸς Σταδίου, κύριοι, 'στοῦ Ἀξελοῦ τὸ σπῆτι.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου κονιορτὸς πολύς.